

Riktlinjer vid skadegörelse av kommunens byggnader, egendom, verksamhetsplatser och fastigheter

Syfte och mål

Syftet med dessa riktlinjer är att skapa ett gemensamt förhållningssätt vid skadegörelse av kommunens byggnader, egendom, verksamhetsplatser och fastigheter. Riktlinjerna anger också hur verksamheter ska hantera uppkommen skadegörelse.

Målet är att kostnaden för skadegörelse mot kommunens egendom ska minska på sikt.

Riktlinjerna gäller samtliga av kommunens verksamheter och bolag.

Definition av skadegörelse

Skadegörelse är ett brott som innebär att förstöra eller skada fast eller lös egendom till men för annans rätt till egendomen. Skadegörelse regleras i 12 kap. 1 § brottsbalken (1962:700). Exempel på skadegörelse är att ta sönder fönsterrutor, bänkar, gatlyktor, klottra på, eller rispa egendom som då måste lagas alternativt bytas ut.

I brottsbalkens (1962:700) 12 kap. 1-3 §§ regleras olika grader av skadegörelse. Straffet för skadegörelse som är ringa eller av normalgraden kan ge böter eller fängelse i högst två år. Grov skadegörelse ger fängelse i lägst sex månader och högst sex år.

Ersättning för skadegörelse (skadeståndsanspråk)

Skadeståndslagen (1972:207) innehåller generella bestämmelser om när ersättningsansvar föreligger. Skadeståndsanspråk för skada på egendom kan krävas av den som bevisligen orsakat skadan genom uppsåt eller vårdslöshet enligt 2 kap. 1 § skadeståndslagen (1972:207). Bevisbördan för att brott går att styrka ligger på kommunen och innebär att det inte ska finnas någon tvekan om vem som orsakat skadan då ansvar utkrävs.

Uppsåt, vårdslöshet och olyckshändelse

Uppsåt vid skadegörelse är när gärningspersonen (skadegöraren) inser att handlingen kommer att vara brottslig men att insikten inte hindrar gärningspersonen från att genomföra brottet, eller åtminstone förstått att skadan skulle kunna inträffa men varit likgiltig inför detta.

Vårdslöshet (oaktsamhet) föreligger om en person saknar uppsåt till handlingen men att personen agerat så pass omdömeslöst så att ansvar kan utkrävas. Vilket krav som ställs på en persons omdöme beror på flera omständigheter som till exempel ålder och utveckling. Vårdslöshet (oaktsamhet) i juridisk mening föreligger om den som orsakat skadan inte uppträtt på ett sådant sätt som en förnuftig och hänsynsfull

person i samma ålder och med samma förutsättningar skulle ha uppträtt.

Vid skador som uppstår till följd av en olyckshändelse får den skadelidande som regel bära risken för skadan själv.

Ansvar och ersättning

Vid skada på kommunala byggnader, egendom, verksamhetsplatser och fastigheter ska en person ersätta de skador som uppstått. Detta gäller oavsett om skadan uppstått på grund av uppsåt eller vårdslöshet.

Ersättningsskyldighet för vårdnadshavare

Ersättningsskyldighet för vårdnadshavare regleras i 3 kap. 5 § skadeståndslagen (1972:702). Här framgår det att vårdnadshavare är ersättningsskyldiga då deras barn orsakar en sakskada genom brott. I de fall det finns två vårdnadshavare är de solidariskt ersättningsskyldiga. Detta innebär att ersättningsanspråk kan riktas mot vårdnadshavarna gemensamt eller var för sig.

Vårdnadshavarens ansvar för varje skadehändelse är begränsat till en femtedel av det prisbasbelopp enligt 2 kap. 6-7 §§ socialförsäkringsbalken (2010:110) för det år då skadehändelsen inträffade. Om barnet står under vårdnad av två vårdnadshavare, gäller begränsningen för dem gemensamt.